

Вноситься народними депутатами України - членами Комітету з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування Дубновим А.В., Радуцьким М.Б. та іншими

ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО САМОВРЯДУВАННЯ МЕДИЧНИХ ПРОФЕСІЙ В УКРАЇНІ»

Цей Закон визначає поняття, види, форми та механізми правового регулювання медичної та фармацевтичної діяльності в Україні, систему, засади, гарантії, принципи професійного самоврядування медичних професій та повноваження органів професійного самоврядування медичних професій в Україні як одного із найважливіших елементів управління діяльністю медичних професій, та має на меті створення ефективної системи надання медичної та фармацевтичної допомоги та забезпечення умов для ефективного виконання представниками медичних професій своїх професійних обов'язків та захист їх прав.

Стаття 1. Визначення основних термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

безперервний професійний розвиток представника медичної професії – безперервний процес навчання та вдосконалення професійної компетентності та навичок, що дає змогу підтримувати або покращувати стандарти професійної діяльності, підтримувати специфічні навички в медичних, фармацевтичних практиках з урахуванням нових знань отриманих суспільством, відповідно до потреб сфери охорони здоров'я та триває протягом усього періоду медичної та фармацевтичної діяльності;

медична та фармацевтична діяльність - професійна діяльність представників медичних професій, які отримали свідоцтво про право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності, що здійснюється ними з дотриманням стандартів з охорони здоров'я та етичних норм при наданні медичної та фармацевтичної допомоги;

медичні професії - це професії, які безпосередньо пов'язані з охороною

здоров'я в усіх формах, діяльність яких провадиться з метою збереження та відновлення фізіологічних, психічних і психологічних функцій, оптимальної працездатності та соціальної активності людини при максимальній біологічно можливій індивідуальній тривалості її життя;

палати медичних професій (надалі Палати) – юридичні особи публічного права, організації професійного самоврядування, що об'єднують всіх представників медичної професії;

представники медичної професії – особи, які мають відповідний рівень освіти та кваліфікації та здійснюють діяльність у галузі охорони здоров'я;

професійне самоврядування медичних та професій – особливий вид професійного самоврядування, який гарантується та забезпечується державою, і надає кожному представнику медичної професії право управляти діяльністю професії у межах і порядку, встановлених цим Законом;

професійний збір – обов'язковий платіж, що сплачується представниками медичних професій, які входять до організації професійного самоврядування медичних професій.

свідоцтво про право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності – документ, який видається відповідною організацією професійного самоврядування медичних професій та надає право здійснювати медичну та фармацевтичну діяльність на території України.

Реєстри представників медичних професій – це електронні автоматизовані інформаційно-телекомунікаційні системи (інформаційні технології і технічні засоби), призначені для зберігання, обліку та використання даних та іншої інформації щодо професійної діяльності представників медичних професій, і забезпечують безпеку збереження зазначених даних.

2. Зміст інших понять і термінів визначається Законами України "Про освіту", "Про вищу освіту" та Основами законодавства України про охорону здоров'я та іншими законами України, а також Міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 2. Правове регулювання професійного самоврядування медичних професій

1. Професійне самоврядування медичних професій в Україні регулюється Конституцією України, цим Законом, Основами законодавства України про охорону здоров'я, іншими законодавчими актами України та актами організацій професійного самоврядування медичних професій.

2. На діяльність організацій професійного самоврядування медичних професій не поширюються норми законів України, що регулюють діяльність громадських об'єднань, організацій роботодавців, професійних

спілок, органів самоорганізації населення, благодійних організацій.

Стаття 3. Принципи професійного самоврядування медичних професій

Професійне самоврядування медичних професій здійснюється на принципах законності, незалежності від органів державної влади, демократичності та рівноправної участі в професійному самоврядуванні, професійності, прозорості, колегіальності у прийнятті рішень, правової, організаційної та матеріально-фінансової самостійності в межах повноважень, визначених цим та іншими законами, підзвітності та відповідальності перед медичною та фармацевтичною спільнотою і суспільством.

Стаття 4. Держава і професійне самоврядування медичних професій

1. Професійне самоврядування медичних професій є незалежним від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових та службових осіб.

2. Держава, її органи та посадові особи не можуть втручатися в діяльність організацій професійного самоврядування медичних професій.

3. Проекти нормативно-правових актів, які стосуються питань освіти, стандартів з охорони здоров'я, здійснення медичної та фармацевтичної діяльності, розглядаються органами виконавчої влади з урахуванням пропозицій відповідних організацій професійного самоврядування медичних професій.

Організації професійного самоврядування медичних професій мають право вносити пропозиції суб'єктам права законодавчої ініціативи і відповідним державним органам про прийняття або внесення змін до законів і інших нормативно-правових актів з питань формування та реалізації державної політики у сфері охорони здоров'я.

Організації професійного самоврядування медичних професій мають право брати участь у розгляді органами виконавчої влади своїх пропозицій.

Стаття 5. Організації професійного самоврядування медичних професій

1. Організаціями професійного самоврядування медичних професій є Палати:

- 1) Палата лікарів сімейної медицини;
- 2) Палата лікарів спеціалістів;
- 3) Палата стоматологів;

4) Палата медичних спеціалістів;

5) Фармацевтична палата.

До Палати лікарів сімейної медицини входять лікарі, які мають право на здійснення медичної діяльності у сфері надання первинної медичної допомоги.

До Палати лікарів спеціалістів входять лікарі та особи з вищою немедичною освітою, які мають право на здійснення медичної та діяльності, крім тих, що здійснюють медичну та діяльність у сфері стоматології та первинної медичної допомоги.

До Палати стоматологів входять лікарі, які мають право на здійснення медичної діяльності у сфері стоматології.

До Палати медичних спеціалістів входять молодші спеціалісти, фахові молодші бакалаври, молодші бакалаври, бакалаври з медичною освітою, магістри, доктори філософії та доктори наук за спеціальністю «Медсестринство», які мають право на здійснення медичної діяльності.

До Фармацевтичної палати входять особи, що мають фармацевтичну освіту будь якого ступеню (молодший спеціаліст, молодший бакалавр, бакалавр, магістр, доктор філософії, доктор наук) та прирівняні до них.

2. Представник медичної професії, який має більш ніж одну спеціальність в сфері охорони здоров'я, самостійно обирає Палату до якої входить.

Стаття 6. Право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності

1. Право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності мають особи, які включені до Реєстру представників медичних професій та мають діюче свідоцтво про право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності.

2. Забороняється здійснення медичної та фармацевтичної діяльності без свідоцтва про право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності або в разі тимчасового зупинення дії свідоцтва про право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності, припинення дії свідоцтва про право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності.

3. Рішення про надання права здійснювати медичну та фармацевтичну діяльність приймається організацією професійного самоврядування медичних професій на підставі поданих документів про освіту.

Перелік документів, необхідних для надання права здійснювати медичну та фармацевтичну діяльність та порядок видачі свідоцтва про право на

здійснення медичної та фармацевтичної діяльності визначається відповідною організацією професійного самоврядування медичних професій за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Стаття 7. Підстави тимчасового зупинення та припинення медичної та фармацевтичної діяльності

1. Медична та фармацевтична діяльність може бути тимчасово зупинена на підставі:

- 1) особистої заяви представника медичних професій;
- 2) прийняття відповідного рішення організацією професійного самоврядування медичних професій у випадках, вказаних у цьому Законі;
- 3) визнання представника медичних професій за рішенням суду недієздатним або обмежено дієздатним;
- 4) набрання законної сили вироком суду за вчинення злочину, за який призначено покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю;

5) визнання судом особи безвісно відсутньою.

2. Медична та фармацевтична діяльність припиняється виключно шляхом припинення дії свідоцтва про право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності. Дія свідоцтва припиняється в разі:

- 1) подання представником медичної професії відповідної заяви;
- 2) смерті представника медичних професій або ухвалення судом рішення про оголошення його померлим;
- 3) прийняття відповідного рішення організацією професійного самоврядування медичних професій у випадках, вказаних у цьому Законі.

Стаття 8. Професійний збір

1. Кошти, отримані в результаті сплати професійного збору, використовуються виключно на виконання функцій Палати та не можуть бути використані на будь-які інші цілі.

2. Палати можуть залучати кошти у вигляді добровільних цільових внесків, а також використовувати інші не заборонені законодавством України джерела фінансування.

Стаття 9. Здійснення медичної та фармацевтичної діяльності особами, які пройшли медичну та фармацевтичну підготовку в навчальних закладах іноземних країн

1. Особи, які пройшли медичну та фармацевтичну підготовку в

навчальних закладах іноземних країн, допускаються до медичної та фармацевтичної діяльності в порядку, визначеному відповідною організацією професійного самоврядування медичних професій в Україні.

2. У наукових і навчальних цілях та в окремих випадках надання медичної допомоги пацієнтам, яка вимагає особливої кваліфікації лікаря, організація професійного самоврядування медичних професій на підставі документів про отримання відповідної медичної освіти може надавати особам, які пройшли медичну підготовку в навчальних закладах іноземних країн тимчасове свідоцтво про право здійснення медичної та фармацевтичної діяльності на строк не більше ніж три місяці у спрощеному порядку, що встановлюється організацією професійного самоврядування медичних професій.

Стаття 10. Реєстри представників медичних професій

1. З метою збирання, зберігання, обліку й надання достовірної інформації про чисельність і персональний склад, кваліфікацію представників медичних професій, які набули право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності, ведуться реєстри медичних професій (надалі – Реєстри).

2. Ведення Реєстрів забезпечують організації професійного самоврядування медичних професій.

3. До Реєстрів вносяться такі відомості про представника медичних професій:

- 1) прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) та дата народження;
- 2) відомості та реквізити документів, що підтверджують освіту та кваліфікацію;
- 3) номер, дата видачі та строк дії свідоцтва про право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності;
- 4) найменування та адреса основного місця здійснення медичної та фармацевтичної діяльності;
- 5) інформація про тимчасове зупинення дії свідоцтва про право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності, припинення дії свідоцтва про право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності;
- 6) інформація про оголошення попередження Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією Палати, протягом року з дня притягнення до професійної дисциплінарної відповідальності;
- 7) дата початку роботи за спеціальністю та інформація про періоди, протягом яких особа не працювала за спеціальністю;
- 8) інформація про підвищення кваліфікації та перепідготовку;

9) інші відомості визначені організацією професійного самоврядування медичних професій.

Реєстри також можуть містити додаткову інформацію з обмеженим доступом.

4. Організація професійного самоврядування медичних професій забезпечує відкритий цілодобовий доступ до Реєстрів на офіційному веб-сайті.

5. Доступ до Реєстрів на офіційному веб-сайті організації професійного самоврядування медичних професій надається шляхом можливості перегляду, копіювання та роздрукування інформації, а також у вигляді набору даних, організованого у форматі, що дозволяє його автоматизоване оброблення електронними засобами (машинозчитування) з метою повторного використання.

6. Інформація про представника медичних професій в Реєстрах зберігається безстроково.

7. Представник медичних професій протягом п'яти робочих днів з дня зміни відомостей, що містяться в відповідному Реєстрі, повідомляє про них організацію професійного самоврядування, за винятком відомостей, які вносяться на підставі рішень організації.

8. Організація професійного самоврядування медичних професій може надавати витяги з Реєстру за зверненням представника медичних професій або іншої особи в порядку, визначеному організацією професійного самоврядування медичних професій.

9. Відомості, що підлягають внесенню до Реєстру, включаються до нього не пізніше двох робочих днів з дня їх отримання організацією професійного самоврядування медичних професій.

10. Порядок ведення Реєстрів затверджується організацією професійного самоврядування медичних професій.

11. Власником та розпорядником Реєстрів, їх відомостей є відповідні Палати.

Стаття 11. Безперервний професійний розвиток

1. Безперервний професійний розвиток та самоосвіта є обов'язком кожного фахівця у сфері охорони здоров'я.

2. Роботодавець заохочує здійснення безперервного професійного розвитку представника медичних професій.

3. Організація професійного самоврядування медичних професій визначає вимоги до обсягів щорічної участі представників медичних професій у програмах безперервного професійного розвитку, порядку

внесення відомостей щодо безперервного професійного розвитку у реєстри представників медичних професій.

4. Вимоги, стандарти та критерії визнання до організаторів безперервного професійного розвитку затверджуються організаціями професійного самоврядування медичних професій. Організатори безперервного професійного розвитку несуть відповідальність за якість освітніх програм та відповідність принципам доказової медицини.

5. Організації професійного самоврядування медичних професій надають організаційну, інформаційну та методологічну підтримку з розробки та впровадження навчальних програм з підготовки фахівців у сфері охорони здоров'я, співпрацюють з закладами медичної освіти, об'єднаннями викладачів, студентів та працівників університетських клінік, іншими профільними навчальними та науковими установами з метою комплексного аналізу та сприяння динамічному розвитку медичної в Україні.

Стаття 12. Завдання самоврядування медичних професій

1. Завданнями професійного самоврядування медичних професій є:

1) дотримання організаційної незалежності представників медичних професій, захист від незаконного втручання в здійснення їх професійної діяльності;

2) забезпечення рівності прав та обов'язків всіх представників медичних професій;

3) забезпечення дотримання представниками медичних професій принципів науково обґрунтованої та доказової медицини при наданні медичної допомоги;

4) підтримання високого професійного рівня представників медичних професій шляхом безперервного професійного розвитку та самоосвіти;

5) забезпечення умов ефективного виконання представниками медичних професій своїх професійних обов'язків;

6) забезпечення умов для міжнародного співробітництва у сфері охорони здоров'я;

7) забезпечення дотримання представниками медичних професій професійної етики;

8) забезпечення дотримання прав людини у сфері охорони здоров'я.

Стаття 13. Палати медичних професій

1. Палата є неприбутковою юридичною особою публічного права та організовує свою діяльність на принципах самоврядування.

2. Діяльність, структура та склад Палат регламентуються цим Законом, іншими актами законодавства України та статутами Палат.

3. Палати створюються безстроково. Реорганізація або ліквідація Палат може бути здійснена лише на підставі закону.

4. Для реалізації завдань Палати, проведення організаційної та іншої роботи в структурі Палати утворюються органи, комісії, відділення, структурні та відокремлені підрозділи, тимчасові спеціальні комісії та інші органи, які передбачені цим Законом, статутами та іншими актами Палат.

Стаття 14. Функції та повноваження Палат медичних професій

1. Палата медичної професії:

1) надає право здійснювати медичну та фармацевтичну діяльність та видає свідоцтво на право здійснювати медичну та фармацевтичну діяльність представникам медичних професій;

2) забезпечує створення та ведення Реєстру представників медичних професій, підтримує його діяльність;

3) встановлює рівень якості, своєчасності та повноти надання медичної допомоги представниками медичних професій;

4) розробляє та затверджує Кодекс етики представників медичних професій Палати;

5) розробляє методичні та рекомендаційні матеріали щодо відповідної медичної та фармацевтичної діяльності;

6) погоджує стандарти з охорони здоров'я ;

7) вносить до органів державної влади пропозиції щодо здійснення регуляторної діяльності у сфері медицини;

8) забезпечує збір та узагальнення інформації щодо кількісного складу представників медичної професії, їх освітнього, професійного рівня, наукових досягнень;

9) представляє професійну медичну спільноту у міжнародних професійних відносинах;

10) вносить пропозиції та погоджує проекти нормативно-правових актів центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері охорони здоров'я :

а) щодо галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я, зокрема клінічних протоколів і стандартів у галузі,

б) щодо критеріїв та стандартів державної акредитації закладів охорони здоров'я у галузі медицини та стоматології

в) щодо єдиних кваліфікаційних вимог до професіоналів щодо відповідних змін та доповнень у Довідник кваліфікаційних характеристик (охорона здоров'я)

г) щодо ліцензування господарської діяльності з медичної практики (набуття чинності через два роки з моменту державної реєстрації Палати);

г) щодо переліку дозволених методів профілактики, діагностики, лікування;

д) щодо санітарно-протиепідемічних вимог до закладів охорони здоров'я, що надають первинну медичну (медико-санітарну), вторинну та третинну допомогу (набуття чинності через один рік з моменту державної реєстрації Палати);

11) надає обов'язкові до розгляду рекомендації щодо умов та критеріїв загальнообов'язкового державного соціального (медичного) страхування та страхування професійної відповідальності представників професіоналів у галузі стоматології, здійснює організаційну підтримку в сфері страхування цивільно-правової відповідальності представників професії;

12) залучає міжнародних фахівців до покращення рівня надання медичної допомоги та вимог до представників медичних професій у стоматології;

13) сприяє підвищенню авторитету професії у державі;

14) формує довгострокові та короткострокові концепції розвитку та реформування галузі та представляє їх при розгляді на засіданнях Уряду України, Комітетів ВР України, РНБО України тощо у межах, що стосуються діяльності професії;

15) надає рекомендації, організаційну, інформаційну та методологічну підтримку з розробки та впровадження навчальних програм з підготовки представників медичної професії навчальним закладам, аналізує якість та скеровує до органів державної влади відгуки щодо освітньої діяльності вищих навчальних закладів, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері охорони здоров'я;

16) погоджує форми ведення звітної та облікової документації;

17) здійснює інші функції та повноваження, які передбачені чинним законодавством, статутами Палат та іншими актами Палат.

Стаття 15. Взаємодія палат та держави.

1. Уповноважений центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію

державної політики у сфері охорони здоров'я, має право звертатися до палат за інформацією чи з

пропозицією вирішити питання, які відносяться до компетенції професійного самоврядування медичної професії.

2. Уповноважений центральний орган виконавчої влади, що забезпечує

формування та реалізацію

державної політики у сфері охорони здоров'я, може оскаржити в суді рішення органів Палати у разі невідповідності їх законодавству України.

3. Палати у межах повноважень, які передбачені законом, приймають акти (рішення), організують та контролюють їх виконання.

5. Акти палат, підлягають державній реєстрації у випадках, передбачених законодавством.

6. Акти палат, прийняті у межах повноважень, які передбачені законодавством, є обов'язковими до виконання органами виконавчої влади, місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами.

Стаття 16. Органи Палати медичних професій

1. У складі Палат утворюються та діють:

1) Конференція представників медичних професій;

2) Вища Рада Палати;

3) Вища наукова рада Палати;

4) Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія Палати;

5) Ревізійна комісія Палати;

6) інші органи, утворені на підставі статутів кожної Палати чи інших актів Палати.

2. Члени Вищої Ради Палати, члени Вищої наукової ради Палати, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати, Ревізійної комісії Палати не можуть бути обрані до органів Палати медичних професій більше ніж два рази поспіль.

3. Члени Вищої Ради Палати, члени Вищої наукової ради Палати, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати, Ревізійної комісії Палати під час здійснення повноважень в сфері самоврядування медичних професій зобов'язані запобігати реальному або потенційному конфлікту інтересів.

4. Голова Вищої Ради Палати, члени Вищої наукової ради Палати, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати та Ревізійної комісії Палати можуть отримувати винагороду у розмірі, визначеному бюджетом Палати.

Стаття 17. Конференція представників медичних професій

1. Конференція представників медичних професій є вищим керівним органом Палати.

2. Чергова Конференція представників медичних професій скликається не рідше одного разу на три роки за рішенням Вищої Ради Палати. Порядок прийняття рішення про скликання Конференції медичних

професій, регламент її роботи та формування порядку денного визначаються цим Законом та статутами Палат.

Чергова Конференція проводить обрання складу Вищої Ради Палати, Вищої наукової ради Палати, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати, Ревізійної комісії Палати.

3. Позачергова Конференція скликається Вищою Радою Палати не пізніше двох місяців з дня прийняття рішення про її скликання.

Рішення про скликання позачергової Конференції медичних професій може бути прийняте:

1) за ініціативою Вищою Радою Палати;

2) на вимогу не менше ніж третини представників медичних професій, які входять до Палати.

Рішення про скликання позачергової Конференції представників медичних професій на вимогу представників медичних професій, які входять до Палати, приймається не пізніше десяти днів з дня отримання Радою Палати такої вимоги.

4. До виключної компетенції Конференції представників медичних професій належить:

1) затвердження статуту Палати, внесення змін і доповнень до нього;

2) затвердження Кодексу етики представників медичних професій Палати;

3) обрання складу Вищої Ради Палати, Вищої наукової ради Палати, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати та Ревізійної комісії Палати;

4) заслуховування звітів Вищої Ради Палати, Вищої наукової ради Палати, Ревізійної комісії та голови Апарату, ухвалення рішень щодо цих звітів;

5) обрання почесних членів Вищої Ради Палати;

6) затвердження бюджету Палати, визначення розміру професійного збору, винагороди голови Вищої Ради Палати, членів Вищої наукової ради Палати, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати та Ревізійної комісії Палати.

Статутами Палат до компетенції Конференції представників медичних професій можуть бути віднесені й інші питання, якщо це не суперечить законодавству України та цьому Закону.

5. Представники медичних професій можуть брати участь у Конференції, приймати участь у голосуванні дистанційно з дотриманням положень Закону України «Про електронні довірчі послуги».

Стаття 18. Електронні петиції.

1. Представники медичних професій мають право звернутися до органів Палати медичних професій, до якої вони входять, з електронними петиціями через офіційний веб-сайт Палати.

2. Порядок подання та розгляду електронних петицій визначається статутом організації медичних професій.

3. Петиції, в підтримку яких висловилися понад тридцять відсотків голосів членів Палати є обов'язковими до розгляду органами Палати протягом десяти днів.

4. Петиції щодо дострокового припинення повноважень членів Вищої Ради Палати, Ревізійної комісії Палати, Вищої наукової ради Палати, інших органів, утворених на підставі статутів Палати чи інших актів Палати, що набрали понад тридцять відсотків голосів членів Палати є підставою для проведення позачергової Конференції Палати у строк до 30 днів з моменту завершення строку голосування в підтримку петиції.

Стаття 19. Вища Рада Палати

1. У період між Конференціями керівним органом Палати є Вища Рада Палати, яка є постійно діючим колегіальним органом та здійснює повноваження, покладені на неї статутом Палати.

2. Кількість членів та порядок обрання членів Вищої Ради Палати визначається статутом Палати.

Почесні члени Вищої Ради Палати, які мають видатні заслуги перед медичною спільнотою та своєю діяльністю зробили значний внесок у розбудову професійного самоврядування медичних професій, можуть брати участь у роботі Вищої Ради Палати в порядку, визначеному статутом Палати, з правом дорадчого голосу.

Вища Рада Палати може створювати спеціальні комітети та комісії в межах своїх повноважень.

3. Склад Вищої Ради Палати обирається строком на три роки. Повноваження Вищої Ради Палати подовжуються до початку роботи нового складу Вищої Ради Палати, але не більше трьох років та шести місяців з моменту обрання старого складу Вищої Ради Палати.

4. Порядок припинення повноважень складу Вищої Ради Палати визначається статутом.

5. Вища Рада Палати на першому засіданні, що повинне відбутися в строк не пізніше тридцяти днів з моменту обрання складу Вищої Ради Палати, обирає голову Вищої Ради Палати зі свого складу.

6. Вища Рада Палати:

- 1) забезпечує виконання рішень Конференції представників медичних професій;
- 2) подає до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, проекти стандартів з охорони здоров'я для затвердження;
- 3) затверджує вимоги до організаторів безперервного професійного розвитку;
- 4) здійснює організаційне, методичне, інформаційне забезпечення ведення Реєстру та надає витяги з нього;
- 5) затверджує положення про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію Палати, положення про Вищу наукову раду Палати;
- 6) встановлює порядок сплати професійного збору, забезпечує його розподіл і використання;
- 7) визначає критерії повного або часткового звільнення від сплати професійного збору;
- 8) сприяє захисту прав представників медичних професій;
- 9) забезпечує ведення офіційного веб-сайту Палати;
- 10) виконує інші функції відповідно до цього Закону та рішень Конференції представників медичних професій.

Вища Рада Палати сприяє впровадженню системи страхування професійної відповідальності представників медичних професій.

Стаття 20. Голова Вищої Ради Палати

1. Голова Вищої Ради Палати обирається Радою Палати строком на три роки. Повноваження голови Вищої Ради Палати продовжуються до обрання нового голови Вищої Ради Палати. Порядок припинення повноважень голови Вищої Ради Палати визначається статутом.

2. Голова Вищої Ради Палати очолює Раду Палати, забезпечує скликання та проведення засідань Вищої Ради Палати, керує її роботою, організовує виконання рішень Конференції представників медичної професії, виконує інші повноваження визначені статутом Палати.

3. Голова Вищої Ради Палати представляє Палату в міжнародних організаціях, органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях, перед громадянами.

4. У разі неможливості виконання обов'язків Головою Вищої Ради Палати або за його власним бажанням, Вища Рада Палати може провести дострокові перевибори Голови Вищої Ради Палати.

Стаття 21. Апарат Палати

1. Апарат Палати очолюється керівником Апарату, який призначається та звільняється Вищою Радою Палати.

2. Розмір заробітної плати керівника та працівників Апарату встановлюється рішенням Вищої Ради Палати.

3. Керівник і працівники Апарату не можуть бути членами Вищої Ради Палати, членами Ревізійної комісії Палати або мати потенційний конфлікт інтересів.

4. Керівник Апарату підпорядковується Вищій Раді Палати, організовує роботу Апарату Палати та господарську діяльність Палати.

5. Керівник Апарату відповідальний за виконання бюджету, фінансову звітність та звітує про фінансову діяльність Палати на кожній черговій Конференції представників медичних професій.

6. Статутами Палати керівнику Апарату можуть бути надані й інші права та обов'язки, якщо це не суперечитиме цьому Закону.

Стаття 22. Вища наукова Рада Палати

1. Вища наукова Рада Палати – це постійно діючий колегіальний орган Палати.

2. У складі Вищої наукової Ради Палати можуть утворюватися комітети, повноваження яких визначаються положенням про Вищу наукову раду Палати. Комітети Вищої наукової ради Палати формуються з урахуванням спеціальностей представники яких входять до Палати.

3. Склад Вищої наукової ради Палати, вимоги до освітнього рівня її членів визначаються положенням про Вищу наукову раду Палати. Членами Вищої наукової Ради Палати не можуть бути керівники наукових установ та організацій, закладів вищої освіти. Склад Вищої наукової Вищої Ради Палати призначається строком на три роки.

4. Вища наукова Вища Рада Палати аналізує та надає висновки щодо стандартів медичної допомоги та здійснює аналіз програм безперервного професійного розвитку щодо відповідності принципами наукової обґрунтованості та доказової медицини, надає висновки та рекомендації. 5. Статутом Палати Вищій науковій раді Палати можуть бути надані інші права та обов'язки, що не суперечать цьому Закону.

Стаття 23. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія Палати

1. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія Палати – це постійно діючий колегіальний орган Палати.

2. Склад Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати обирається строком на три роки. Повноваження Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії

Палати подовжуються до початку роботи нового складу Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати. Порядок припинення повноважень складу або окремих членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати визначається положенням про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію Палати.

3. У складі Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати створюються колегії з розгляду скарг та апеляційний комітет.

4. До виключної компетенції Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати належить:

1) розгляд скарг щодо порушення представником медичних професій Кодексу етики представників медичних професій Палати, рішень органів професійного самоврядування представників медичних професій, стандартів з охорони здоров'я;

2) прийняття рішень щодо притягнення або не притягнення представника медичних професій до професійної дисциплінарної відповідальності.

5. Статутом Палати Кваліфікаційно-дисциплінарній комісії Палати можуть бути надані й інші права та обов'язки, якщо це не суперечитиме цьому Закону.

Стаття 24. Ревізійна комісія Палати медичних професій

1. Склад Ревізійної комісії Палати обирається строком на три роки. Повноваження Ревізійної комісії Палати подовжуються до початку роботи нового складу Ревізійної комісії Палати. Порядок припинення повноважень Ревізійної комісії Палати визначається статутом.

2. Ревізійна комісія Палати здійснює контроль за фінансово-господарською діяльністю Палати та контролює виконання бюджету Палати.

3. Палати медичних професій зобов'язані не пізніше ніж до 1 червня року, що настає за звітним періодом, оприлюднювати річну фінансову звітність разом з аудиторським висновком на своїй веб-сторінці (у повному обсязі).

Стаття 25. Форми здійснення медичної та фармацевтичної діяльності

1. Медична та фармацевтична діяльність здійснюється представниками медичних професій:

за трудовими договорами, у тому числі контактами, з суб'єктами господарювання, що отримали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної та фармацевтичної практики;

фізичними особами-підприємцями, що отримали ліцензію на

провадження господарської діяльності з медичної та фармацевтичної практики.

2. Заклади охорони здоров'я та фізичні особи-підприємці, що отримали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики мають право залучати представників медичних професій для виконання окремих медичних послуг на підставі цивільно-правових договорів відповідно до ліцензійних умов.

Стаття 26. Загальні положення професійної дисциплінарної відповідальності представників медичних професій

1. Представники медичних професій несуть професійну дисциплінарну відповідальність за вчинення дисциплінарних проступків.

2. Професійна дисциплінарна відповідальність представника медичних професій – це особливий вид юридичної відповідальності, що застосовується до представника медичних професій за результатами дисциплінарного провадження, яке здійснюється Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією Палати за вчинення дисциплінарного проступку.

3. Представника медичних професій може бути притягнуто до професійної дисциплінарної відповідальності у порядку дисциплінарного провадження з підстав, передбачених цим Законом.

4. Дисциплінарне провадження – це процедура розгляду письмової (електронної) скарги, яка містить відомості про наявність у діяннях (бездіяльності) представника медичних професій ознак дисциплінарного проступку.

5. Дисциплінарне провадження може бути відкрито протягом року з дня вчинення дисциплінарного проступку. Накладення стягнення згідно з цим Законом не звільняє від інших видів юридичної відповідальності, передбачених законодавством України.

6. Інформація про накладені стягнення та їх погашення заноситься до відповідного Реєстру представників медичних професій.

Стаття 27. Підстави для притягнення представника медичної професії до професійної дисциплінарної відповідальності

1. Підставою для притягнення представника медичних професій до професійної дисциплінарної відповідальності є вчинення ним дисциплінарного проступку.

2. Дисциплінарним проступком представника медичних професій є:

1) порушення Кодексу етики представників медичних професій

Палати;

- 2) невиконання або неналежне виконання положень стандартів з охорони здоров'я;
- 3) невиконання рішень органів професійного самоврядування медичних професій, що стосуються професійної діяльності.

Стаття 28. Види дисциплінарних стягнень

1. До представника медичних професій може бути застосоване одне з таких дисциплінарних стягнень:

- 1) попередження;
- 2) тимчасове зупинення дії свідоцтва про право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності на строк до шести місяців;
- 3) припинення дії свідоцтва про право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності.

У випадку притягнення представника медичних професій до професійної дисциплінарної відповідальності може бути застосовано лише один вид дисциплінарного стягнення у відповідності до цього Закону.

2. У випадку накладення дисциплінарного стягнення, на представника медичних професій може бути покладено обов'язок взяти участь у додаткових заходах безперервного професійного розвитку;

3. Порядок тимчасового зупинення, припинення дії свідоцтва про право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності при накладенні стягнень визначається Положенням про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію Палати.

4. Порядок та підстави повторної видачі свідоцтва про право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності визначається статутом Палати.

Стаття 29. Подання скарги до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати

1. Особа чий права порушено діями або бездіяльністю представника медичних професій має право на звернення до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати зі скаргою, з метою притягнення представника медичних професій до професійної дисциплінарної відповідальності.

2. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія Палати може самостійно ініціювати дисциплінарне провадження у випадках передбачених статутом Палати.

3. Дисциплінарна справа стосовно представника медичних професій

порушується за скаргою, що містить відомості про наявність ознак дисциплінарного проступку представника медичних професій, а також має встановлену особу скаржника.

4. За подання скарги до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати встановлюється збір у розмірі, що визначається положенням про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію Палати, але не більшому, ніж 10 відсотків від розміру мінімальної заробітної плати, встановленого на відповідний рік.

Положенням про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію Палати встановлюється перелік категорій осіб, які звільняються від сплати збору або сплачують збір у меншому розмірі.

5. У випадку задоволення скарги, збір повертається скаржнику.

Стаття 30. Порядок розгляду скарг

1. За результатами попереднього розгляду скарги Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія Палати приймає рішення про порушення або відмову у порушенні дисциплінарної справи стосовно представника медичних професій.

2. Порядок розгляду скарг визначається положенням про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію Палати.

3. Представники медичних професій, щодо яких порушено дисциплінарне провадження та особи, які подали скаргу до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати, можуть брати участь у розгляді скарги Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією.

4. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія Палати має право перевіряти відомості, зазначені у скарзі, одержувати пояснення, запитувати необхідну для перевірки скарги інформацію, залучати до розгляду скарги членів Вищої наукової ради Палати, інших представників медичних професій у порядку, визначеному положенням про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію Палати.

Стаття 31. Прийняття рішення у дисциплінарній справі

1. За результатами розгляду дисциплінарної справи колегія з розгляду скарг у складі Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати приймає рішення про притягнення представника медичної професії до професійної дисциплінарної відповідальності за вчинення дисциплінарного проступку і застосування до нього дисциплінарного стягнення або про відмову у притягненні представника медичних професій до професійної дисциплінарної відповідальності.

2. Рішення колегії з розгляду скарг приймається більшістю голосів від її складу, крім рішення про припинення дії свідоцтва про право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності, яке приймається двома третинами голосів від її складу.

3. Рішення оголошується на засіданні Кваліфікаційно-професійної дисциплінарної комісії Палати. Копія рішення надсилається рекомендованим листом або вручається особисто представнику медичної професії та особі, яка ініціювала порушення дисциплінарного провадження, не пізніше п'яти робочих днів з дня прийняття рішення.

Стаття 32. Оскарження рішення у дисциплінарній справі

1. Представник медичної професії чи особа, яка ініціювала порушення дисциплінарного провадження, має право оскаржити рішення у дисциплінарній справі протягом тридцяти днів з дня його прийняття до апеляційного комітету у складі Кваліфікаційно-професійної дисциплінарної комісії Палати.

2. За оскарження рішення колегії з розгляду скарг встановлюється збір у розмірі, що визначається положенням про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію Палати, але не більшому, ніж 20 відсотків від розміру мінімальної заробітної плати, встановленого на відповідний рік. Положенням про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію Палати встановлюється перелік категорій осіб, які звільняються від сплати збору або сплачують збір у меншому розмірі.

3. Апеляційний комітет протягом тридцяти днів з дня отримання заяви про оскарження забезпечує її розгляд та приймає відповідне рішення.

4. Рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії Палати може бути оскаржене до суду.

ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

2. Положення цього Закону щодо повноважень організацій професійного самоврядування медичних професій набирають чинності для медичної професії лише після державної реєстрації відповідної палати.

3. До приведення законодавства у відповідність із цим Законом закони та інші нормативно-правові акти у сфері професійної діяльності застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Палати створюються на підставі рішення установчої Конференції

представників медичних професій.

5. Конференції представників медичних професій проводяться не пізніше ніж через вісімнадцять місяців, конференція Палати Стоматологів не пізніше ніж через дев'ять місяців, а конференція Палати лікарів сімейної медицини і Фармацевтична Палата не пізніше 12 місяців з дня набрання чинності цим Законом.

6. Обов'язок щодо організаційно-технічного забезпечення проведення установчої Конференції представників медичних професій покладається на центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

7. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я утворює робочу групу з питань проведення установчої Конференції представників медичних професій, до якої включаються профільні представники медичної спільноти та народні депутати України.

До робочої групи входять не більше 4 осіб представників від Центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, не більше 5 осіб від Комітету з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування Верховної Ради України, не більше 9 осіб від громадських об'єднань професіоналів у галузі медицини та фармацевтиці (що відповідають наступним вимогам: 1) громадське об'єднання на день набуття чинності цим Законом має статус юридичної особи протягом останніх двох років; 2) на день набуття чинності цим Законом та проведення установчої Конференції представників медичних професій громадське об'єднання має статус всеукраїнського, або, у випадку громадських спілок, членами громадської спілки є всеукраїнські громадські організації (окрім Фармацевтичної палати та Палати медичних спеціалістів); 3) громадське об'єднання створене за професійною ознакою та об'єднує професіоналів у галузі медицини та фармацевтики України (професійні організації представників визначеної професії та (або) юридичні особи, які здійснюють надання професійної допомоги, у випадку громадських спілок) для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних, та інших інтересів професіоналів у галузі медицини та фармацевтики України.)

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я за поданням робочої групи з проведення Конференції представників медичних професій забезпечує публікацію оголошення про проведення Конференції на своєму веб-сайті не

пізніше ніж за місяць до її проведення.

Про проведення установчої Конференції представників медичних професій складається протокол, який підписується головою та секретарем конференції.

8. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері охорони здоров'я, на підставі підготовлених координаційними радами з питань запровадження професійного самоврядування професіоналів у галузі стоматології впродовж шести місяців з дати набуття чинності даного закону створює бета-версію Реєстру професіоналів та забезпечує його ведення.

9. До моменту встановлення порядку проходження безперервного професійного розвитку представників медичних професій органами професійного самоврядування професій безперервний професійний розвиток фахівців у сфері охорони здоров'я здійснюється у порядку визначеному Кабінетом Міністрів України.

10. Підпункти 2, 3, 5 пункту 1 Прикінцевих положень цього закону вводяться в дію через рік після набрання законної сили цим Законом.

11. Галузеві стандарти у сфері охорони здоров'я прийняті до введення в дію підпунктів 2, 3, 5 пункту 1 Прикінцевих положень цього Закону, продовжують діяти як обов'язкові до виконання, до їх скасування центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики в сфері охорони здоров'я.

12. Медичні та фармацевтичні працівники здійснюють діяльність без одержання свідоцтва про право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності протягом шести місяців з дня оголошення про забезпечення функціонування відповідного електронного реєстру працівників медичних професій.

13. Реєстрація Палат здійснюється відповідно до Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців та громадських формувань".

14. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Внести до Основ законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, № 4, ст. 19 зі змінами)

наступні зміни:

1) абзац десятий частини першої статті 3 після слів "медичними та фармацевтичними працівниками," доповнити словами "організаціями професійного самоврядування медичних професій,";

2) частину сьому статті 8 викласти в наступній редакції: "Проведення державної оцінки медичних технологій здійснюються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України".

3) статтю 14-¹ викласти в наступній редакції:

"Систему стандартів у сфері охорони здоров'я складають державні соціальні нормативи та стандарти з охорони здоров'я.

Державні соціальні нормативи у сфері охорони здоров'я встановлюються відповідно до Закону України "Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії.

Стандарт з охорони здоров'я – нормативний документ, що встановлює для загального і неодноразового використання правила, настанови або характеристики щодо діяльності чи її результатів, які стосуються охорони здоров'я.

Стандарти з охорони здоров'я застосовуються на добровільній основі, крім випадків, коли обов'язковість їх застосування встановлена актами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики в сфері охорони здоров'я.

Стандарти з охорони здоров'я розробляються та застосовуються у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я медичних професій."

4) статтю 15 доповнити новою частиною такого змісту:

"Організації професійного самоврядування медичних професій вирішують питання організації та діяльності медичних та фармацевтичних працівників в порядку, встановленому Законом";

5) у частині шостій статті 18 слова "галузевих стандартів у сфері" замінити словами "стандартів із";

6) у статті 22:

назву статті викласти в такій редакції: "Стаття 22. Контроль і нагляд в сфері охорони здоров'я";

доповнити новою частиною такого змісту:

"Організації професійного самоврядування медичних професій, в межах своїх повноважень, здійснюють контроль щодо якості надання медичної та фармацевтичної допомоги та дотриманням правил професійної етики медичних та фармацевтичних працівників.";

7) у статті 33:

у частині першій після слова "трудових" доповнити словами "або цивільно-правових";

після частини першої доповнити новою частиною наступного змісту:

"З медичними та фармацевтичними працівниками може бути укладено контракт."

У зв'язку з цим частини другу та третю вважати відповідно частинами третьою та четвертою;

8) частину третю статті 35³ виключити;

9) частину третю статті 44 викласти у такій редакції:

"Нові методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та лікарських засобів, що не допущені до застосування в медичній та фармацевтичній практиці можуть застосовуватись у закладах охорони здоров'я, вимоги до яких встановлюються організаціями професійного самоврядування професій та затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.";

10) у статті 75:

у частині другій після слів "підготовки, перепідготовки" виключити слова "та підвищення кваліфікації";

доповнити новою частиною такого змісту:

"Особливості погодження навчальних планів, програм безперервного професійного розвитку, можуть бути визначені Законом України "Про професійне самоврядування медичних професій.";

11) у частині другій статті 76 слова "Кабінетом Міністрів України" замінити на слова "організаціями професійного самоврядування медичних професій".

2. Частину першу статті 7 Закону України "Про страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50 із наступними змінами) доповнити пунктом 50 такого змісту:

"50) страхування цивільно-правової відповідальності представників медичних професій".

3. Частину першу статті 36 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375) доповнити пунктом 7-⁴ такого змісту:

"7-⁴) припинення або тимчасове зупинення дії свідоцтва на право здійснення медичної та фармацевтичної діяльності медичного працівника".

4. У частині 4 статті 6 Закону України «Про професійний розвиток працівників» після слів «іншими заінтересованими органами виконавчої

влади» додати «організаціями професійного самоврядування».